

KÖZÉP-DUNÁNTÚLI
VÍZÜGYI IGAZGATÓSÁG
SZÉKESFEHÉRVÁR

IGAZGATÓ

Dátum:
2026. 08. 08.

Tárgy: Tájékoztatás – Velencei-tó vízpótlását segítő karsztvíz mennyiségére és csővezeték állapotára vonatkozóan

Ügyiratszám:
Szfvár-008739-
0007/2026

Vas Péter

kmt+request-30731-b327526c@kimittud.hu

Előadó:
dr. Tóth Márta

Tisztelt Vas Péter Úr!

Igazgatóságunkhoz a Velencei-tó vízpótlását segítő karsztvíz mennyiségére és csővezeték állapotára vonatkozó, 2026. augusztus 3. napján elektronikusan érkezett megkeresésére vonatkozóan az alábbiakról tájékoztatom:

Velencei-tó vízpótlása 1993-1995 között a rákhegyi vízbázis karsztvizéből történt. A Rákhegyi vízakna abban az időben még főleg bányászati céllal üzemelt és az aktív karsztvízszint csökkentés miatt kitermelt víz hasznosítatlan része a Gaja-patakba került. E többlet vízmennyiség egy része szolgálta a Velencei-tó egyszeri vízpótlását. A bányászati célú vízemelés Kincsesbányán 1999-ben megszűnt, szinte utolsóként az aktív vízszintsüllyesztéssel üzemelő bányák közül. Azóta már csak ivóvízkivétel van, a térség vízellátását, illetve Székesfehérvár vízellátásának jelentős részét biztosítja.

A beavatkozásra egyszeri, rendkívüli vízpótlásként adtak ki elvi vízjogi engedélyt 1993. március 5-én. A karsztvíz átemelésével és a tározók (Pátkai- és Zámolyi-tározó) egyidejű használatával sikerült megakadályozni a tó akkori, további kritikus apadását, és stabilizálni a vízszintet (71 cm volt a vízállás, amikor a vízpótlást elkezdték).

A meglevő távvezetékek, továbbá egy néhány kilométeres távvezeték és átemelőtelep kiépítésével 12 millió köbméter karsztvíz érkezett a tóba, ahol ez 50 centiméter vízszintemelkedést biztosított.

Napjainkban már ez a vízpótlási megoldás szakmai és környezetvédelmi okokból aggályos, mivel a karsztvíz értékes ivóvízbázisnak minősül, ráadásul az összetétele idegen a Velencei-tó természetes, szikes ökológiai rendszerétől, továbbá felszín alatti víz felhasználása felszíni víz pótlására a jelenlegi jogszabályi környezetben akadályba ütközik.

A felszín alatti vizek védelméről szóló 219/2004. (VII.21.) Korm. rendelet értelmében felszín alatti víz állapota szempontjából **fokozottan érzékeny és érzékeny területeken tilos a felszíni vizek pótlása felszín alatti vízből.** A felszín alatti víz állapota szempontjából érzékeny területeken lévő települések besorolását a 27/2004. (XII.25.) KvVM rendelet tartalmazza, amely értelmében mindegyik vizsgált terület felszín alatti víz szempontjából fokozottan érzékeny területen helyezkedik el. **Mindezek alapján a Velencei-tó vízpótlására a térségben elérhető felszín alatti vízkészletek használata tiltott.**

Az akkori vízpótló rendszer jórészt már korábban kiépített és üzemelő rendszereken keresztül valósult meg, azonban ezek a létesítmények jelenleg vagy megszűntek, vagy más célt szolgálva üzemelnek, tehát **azonnali vízpótlásra nincs lehetőség**.

Székesfehérváron az ún. Zámolyi úti átemelő és Pákozd között jelenleg is üzemelő vezeték már egy kisebb mértékű összekötést valósít meg Székesfehérvár és a Velencei-tó között, elsősorban Pákozd ellátásának biztonsága érdekében.

A Pákozddal történő összekötés során felhasználásra került az a vezetékszakasz, amely 1993-1995 között, az akkor még működő bányászati tevékenységből származó, hasznosítatlanul elfolyó bányavízből a Velencei-tó vízpótlását tette lehetővé a Császár-vízen át. Ez a szakasz jelenleg a vízmű (Fejérvíz Zrt.) üzemeltetésében van.

A vízpótlás során minden 1 millió köbméter vízmennyiség, ami eljutna a Velencei-tóba kb. 3,5-4 cm emelkedést jelentene a tóban.

A Velencei-tavon forró, nyári időben 243.000 m³/nap párolgási veszteséggel számolhatunk, amely mintegy 1 cm/nap vízszint-csökkenést eredményez a 24,3 km² átlagos felületű tavon.

Jelenlegi vízállásnál (29 cm) a tó felülete ~21,2 km², így a párolgási veszteség 212.000 m³/nap, illetve lehet ennél több is, hiszen a sekély víz jobban felmelegedve intenzívebb párolgásra képes.

Tisztelettel:

Horváth Angéla
igazgató

Kapja:

1. Címzett – kmt+request-30731-b327526c@kimittud.hu
2. B/4